

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2016 / 9 / ... / 20 april 2016

Inzake : ..., wonende te ...,
bijgestaan door ..., COC,

Verzoekende partij

Tegen : vzw ..., met maatschappelijke zetel te ..., ..., vertegenwoordigd door ...,
voorzitter,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende zending van 9 februari 2016 tekent ... namens ... beroep aan tegen de beslissing genomen door de tuchtoverheid van de vzw ... van 19 januari 2015 waarbij ... de tuchtmaatregel van de afhouding van wedde met één tiende voor één maand wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

... is een vastbenoemd leraar in de school voor buitengewoon secundair onderwijs ...

Met een ter post aangetekend zending van 9 juni 2015 wordt ... meegedeeld dat er een tuchtonderzoek wordt opgestart.

Met een schrijven van 9 juni 2015 wordt het nationaal secretariaat van de Christelijke Onderwijscentrale op de hoogte gebracht van het instellen van een tuchtonderzoek tegen ...

Met een ter post aangetekende zending van 27 november 2015 wordt ... opgeroepen voor het tuchtverhoor. Volgende feiten worden ten laste gelegd:

“Van 1 juni 2015 tot en met 3 juni 2015 was ... begeleider van een groep leerlingen op uitwuijdagen, een meerdaagse extra-muros activiteit. Op dinsdagavond 2 juni nam hij de gsm van zijn collega P.V. weg. Mevrouw V. meldde op woensdagmorgen 3 juni aan de groepsverantwoordelijke van de uitwuijdagen dat haar gsm gestolen was. De groepsverantwoordelijke contacteerde de politie die de verdwijning van de gsm onderzocht als een geval van diefstal. De politie doorzocht daarbij ook de bagage van de leerlingen en fouilleerde een aantal leerlingen.

Voor onze kwetsbare leerlingen had dit politieonderzoek een grote impact. Een aantal begeleidende leerkrachten gaven meer bepaald aan dat de leerlingen geschokt en over hun toeren waren en dat ze zich behandeld voelen als criminelen.

... kende de toedracht van de verdwijning van de gsm, maar hij liet desondanks de politie haar werk ten opzichte van de leerlingen doen. Zijn gedrag kan derhalve niet in overeenstemming geacht worden met zijn plichten welke hem worden opgelegd onder meer door het artikel 9 van het decreet van de Vlaamse regering van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerde onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding.”

Met een ter post aangetekende zending van 21 januari 2016 wordt aan verzoeker de beslissing van de tuchtcommissie meegedeeld met name de afhouding van wedde met één tiende voor één maand.

Het is tegen deze beslissing dat ... namens ... beroep aantekent met een ter post aangetekende zending van 9 februari 2016.

2. Over het procedureverloop

Met een schrijven van 11 februari 2016 worden de partijen opgeroepen voor de zitting van heden.

Met een ter post aangetekende zending van 26 februari 2016 maakt de verwerende partij een verweerschrift over alsook het dossier.

Met een ter post aangetekende zending van 1 maart 2016 maakt verzoekende partij een toelichtende memorie over.

Met een aangetekend schrijven van 25 maart 2016 maakt verwerende partij nog een verweerschrift over.

Er werden geen leden van de kamer van beroep gewraakt.

Er worden geen getuigen opgeroepen.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Het beroepschrift is binnen de daartoe voorziene termijn ingediend en voldoet aan de vormvereisten. Het beroep is dus ontvankelijk.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het niet in acht nemen door het schoolbestuur van de voorschriften die betrekking hebben op de tuchtmaatregelen, doet de kamer van beroep in laatste aanleg uitspraak.

4.2. Voor zoveel als nodig herinnert de kamer van beroep eraan dat de zaak in haar geheel door de kamer opnieuw wordt onderzocht en dat de gebreken in de procedure die de beslissende overheid zelf heeft begaan, kunnen worden rechtgezet of hersteld in de procedure voor de kamer van beroep, behalve wat de regels betreft m.b.t. de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

4.3. De kamer van beroep ziet geen redenen om te besluiten dat de bestreden tuchtbeslissing tot stand is gekomen met schending van de bepalingen die het opleggen van de tuchtstraffen regelen noch van bepalingen die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven of waardoor de beslissingen als niet bestaande moet worden beschouwd.

5. Over de gegrondheid van het beroep en de strafmaat

5.1. Op 1, 2 en 3 juni 2015 waren een dertigtal leerlingen en een tiental leerkrachten van de ... op 'uitwuidagen' in Vanaf de eerste dag was er bij de begeleidende leerkrachten opvallend gedrag vanwege ... tegenover mevr. Uit de stukken blijkt dat ... voortdurend om de aandacht van mevr. ... vroeg. Mevr. ... van haar kant beweert dat zij belaagd werd. Eerst zou ... een GSM-lader weggenomen hebben, 'die zij vroeger van hem gekregen had'. Vervolgens zou hij ondergoed uit haar bagage gepikt hebben. Ten slotte, toen haar I-phone verdwenen was op een fuif, werd vermoed – zo blijkt uit de stukken – dat ... de I-phone had laten verdwijnen. Door de groepsverantwoordelijke werd toen, met telefonisch akkoord van de directie, de politie erbij gehaald. Twee inspecteurs van de lokale politiezone ... kwamen voorbij. Getuigen werden verhoord, kamers, bagage en auto's werden doorzocht, leerlingen en begeleiders werden gefouilleerd. Volgens de school is dit een bijzonder traumatiserende ervaring geweest voor de leerlingen, die zich als criminelen behandeld voelden. Sommige leerlingen hadden immers al in het verleden negatieve ervaringen gehad met de politie. Dit politiebezoek zou de 'uitwuidagen' gekelderd hebben. Het wegnemen van de I-phone van mevr. ... door ... zou aan de oorsprong van dit drama gelegen hebben. Vandaar zijn tuchtsanctie.

5.2. Als de leerlingen zo aangedaan waren van dit politiebezoek, is het toch wel spijtig dat de tien begeleiders het niet beter konden inkaderen. De school heeft de politie geroepen voor een vermeend misdrijf. De politie van de ... heeft geen Bijzonder Bijstandsteam gestuurd, wel twee inspecteurs. Die hebben, voor zover uit het dossier blijkt, routineus en professioneel een interventie afgehandeld op vraag van de school. Daardoor werden de leerlingen precies *gedecriminaliseerd*. De kamer van beroep vindt dat de school wat licht het incident rond de verdwenen i-Phone tot een misdrijf verheven heeft. Als zij vond dat er een politieinterventie nodig was, had zij daar een positieve ervaring van moeten maken. In het elektronisch schoolkrantje van ... staat een verslag van die uitwuidagen van 1 tot 3 juni 2015 in ..., geredigeerd alsof het door leerlingen geschreven was, en daaruit blijkt evenwel niet dat die *extra-muros*-activiteit fundamenteel verstoord werd.

5.3. De vermelde pesterijen tussen ... en mevr. ... waren inderdaad op het niveau van tuchtrechtelijke feiten, van het misplaatste haantjesgedrag tot het bewust inroepen van een misdrijf waar er geen was. Als de uitwuidagen verstoord werden, was dit niet door het wegnemen van de I-phone maar door pesterijen wegens een uit de hand gelopen relatie. Op basis van de in het dossier opgenomen stukken, waaronder de getuigenissen over de Turkije-reis van 2014, en op basis van de verklaringen rond de klacht wegens stalking, vermoedt de kamer van beroep dat er tussen ... en ... een relatie geweest is en dat de spanningen tussen beide niet van begin juni 2015 in ... dateerden. Beide hebben zich in ... aan pesterijen schuldig gemaakt.

5.4. Het dossier is feitelijk moeilijk te beoordelen, want het is vooral een welles-nietes-spel over verklaringen van mevr. ... en ... en die zijn onbetrouwbaar.

Mevr. ... verklaarde bijvoorbeeld op 4 juni aan de politie van ... dat ze wist dat de I-phone op 3 juni niet gestolen was, maar weggenomen werd door ... (zie haar verklaring van 4 juni: *“hij heeft haar toen geantwoord dat zij het toestel niet terugkreeg”*). Toch beweerde zij bij de groepsverantwoordelijke mevr. ... en de schooldirectie dat hij gestolen werd. Voor minder dan een misdrijf zou de politie immers niet tussenkomen. Eveneens op 4 juni om 10.13 u. verklaarde groepsverantwoordelijke mevr. ... aan de politie van ... ‘achteraf’ (dus nog wel op 3 juni) van mevr. ... vernomen te hebben dat ... inderdaad de I-phone weggenomen had. Mevr. ... had hem dus terug toen zij op 3 juni na de middag naar huis kwam. ... verklaart dan weer op 4 september aan de politie van ... dat hij op school vernomen heeft dat de I-phone teruggevonden werd door een volgende groep die in ... logeerde. Met zijn stuk 3 beweert hij dat dit toestel op 4 juni ingelogd werd op een chatprogramma. Wij lezen in het PV van de politie van de ... van 3 juni 2015 dat de leerkrachten in ... de I-phone gelokaliseerd hadden met ‘zoek-mijn-I-phone’, maar dat dit bij een tweede poging niet meer lukte, wat enkel kan als het toestel intussen uitgeschakeld werd. Wie het op 4 juni gebruikte, kende dus de code om het weer in te schakelen. Anders gezegd, de I-Phone was in handen van een bekende. ... wist op zijn minst dat het toestel terecht was en heeft dus een valse verklaring afgelegd.

5.5. De wederzijdse pesterijen waren geen bevliegingen in ..., maar vonden hun oorsprong in voorafgaande feiten. De commotie werd niet veroorzaakt door de verdwijning van de I-phone, maar wel door een uit de hand gelopen relatie. De door

de school als dramatisch beschouwde interventie van de politie werd niet veroorzaakt door het wegnemen van de I-Phone, want daar komt geen politie op af, maar door het inroepen van het misdrijf diefstal door iemand die wist dat er geen diefstal plaats gevonden had. Minstens handelden beide betrokkenen onprofessioneel, waarvoor mevrouw ... trouwens een “waarschuwing” kreeg. Het door de tuchtcommissie ten laste gelegd feit, namelijk het wegnemen van de I-phone met de nodige commotie tot gevolg, wordt nergens bewezen.

De tuchtcommissie heeft dus de verkeerde feiten ingeroepen en gesanctioneerd en daarom vernietigt de kamer van beroep de beslissing.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het Huishoudelijk Reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het Ministerieel Besluit van 14 juli 2015 waarbij de heer Laurent Waelkens wordt aangesteld als voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Gelet op de zitting van 20 april 2016;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming,

Enig artikel (met eenparigheid van stemmen)

De tuchtbeslissing van 19 januari 2016 opgelegd aan ... van de afhouding van wedde met één tiende voor één maand wordt vernietigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 20 april 2016.

De kamer van beroep was samengesteld uit:

De heer Laurent Waelkens, voorzitter;

Mevrouw Sarah Walschot en de heren Marc Keppens en Paul Yperman, vertegenwoordigers van de representatieve verenigingen van inrichtende machten;

De heren Marc Borremans, Bert Verhaegen en Koen Wils, vertegenwoordigers van de representatieve vakorganisaties.

Mevrouw K. De Bleeckere, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De voorzitter,

K. DE BLEECKERE

L. WAEKENS